

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

סוד ההשפעה היהודית

מר פרדי יחזקאל

נולדתי בשנחאי, סין, שם שימש סבי - יהודה אברהם - אחד ממנהיגי הקהילה הספרדית. בשנת תש"ח (1948), כשהייתי בן עשרים ואחת, עברתי להונג קונג, שם נשארתי עד שנת תשכ"ג (1963) לערך, ואז היגרתי ללונדון. שם התחתנתי והתגוררתי עד שעברתי למיאמי לפני כארבעים שנה.

בשנת תשכ"ב (1962), עוד בתקופה שחייתי במזרח הרחוק, הגעתי לניו יורק כדי להשתתף בשמחת בר-מצווה של קרוב משפחה. באירוע פגשתי כמה חסידי חב"ד צעירים, שאחד מהם - כך הסקתי בהמשך - כנראה דיווח לרבי על כך שיהודי מהונג קונג שוהה כעת בעיר. בשעתו התארחתי בברוקלין אצל ידידי בני פיישוף, שהתגורר בשנחאי במשך שנות המלחמה, ולפתע הגיעה הודעה שהרבי מליובאוויטש מעוניין להיפגש עימי. לא היה לי מושג במי מדובר. אני נזכר איך הנחתי את ידי על פומית הטלפון ושאלתי את בני, "מי זה הרבי מליובאוויטש?"

הייתה זו פגישה מפתיעה. אני נזכר שהדבר הראשון שהרשים אותי ברגע שנכנסתי לחדרו של הרבי הייתה הפשטות שאפיינה את החדר, שבמרכזו עמד שולחן עץ גדול מאחוריו ישב הרבי. עם כניסתי לחדר הוא קם ממקומו ולחץ את ידי לשלום.

הרבי התעניין בי ובקורותיי, וגם שיתף אותי ברקע האישי שלו, ומנקודה זו והלאה התחלנו לשוחח על מורשתנו היהודית המשותפת, ועל המנהגים והמסורות השונים בקרב קהילות יהודיות ברחבי העולם.

לאורך שיחתנו - שהתנהלה באנגלית, והרבי דיבר אנגלית מצויינת - הבטתי כמה פעמים בשעון שלי -

לא רציתי להכביד ולהישאר מעבר לזמן שבו אני רצוי. אחרי שחלפו כמה שעות - כשהגיעה השעה אחת עשרה, אחר כך אחת עשרה וחצי, ואז שתים עשרה - התחלתי לדאוג. אך הרבי אמר, "אל תשים לב לשעה, עוד יש לנו הרבה על מה לשוחח".

השיחה ברובה התנהלה בצורה שבה אני השבתי לשאלותיו של הרבי, סיפרתי את תולדותיהן של הקהילות היהודיות השונות במזרח הרחוק - בהודו, בסינגפור, בסין, וכן הלאה. הוא גילה עניין רב בתולדות יהודי ספרד שהגיעו מבגדד וייסדו קהילות שונות באסיה. כמו כן, ביקש הרבי לדעת על קורות היהודים האשכנזים שהגיעו לשם מאירופה כשברחו מפני הנאצים.

הוא רצה לשמוע את הכל לפרטי פרטים, ושאל אותי שאלות רבות בנוגע ליחסים בין הקהילות השונות,

«

לציון שבעים שנה למנהיגותו של הרבי, יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות.
רעיונות. אישים.

שעתידה חב"ד למלא בקהילות הללו. אכן, הוא העניק לי רמיזה מהאופן שבו הוא חזה את השתלשלות הדברים, אך בשעתו אני לא השכלתי לתפוס את מלוא כוונתו.

אני זוכר שהוא נתן לי משל מאגם שפני המים שלו שקטים וחלקים לגמרי, עד שבא מישהו ומשליך אבן קטנה לתוכו. או אז מתחילים להופיע במים הדוממים גלים קטנים שהולכים ומתפשטים במעגלים על פני האגם כולו. כשהוא סיפר לי את המשל הזה, אמר הרבי, "כך היא ההשפעה היהודית. לא משנה מה גודלה של האבן - ברגע שמפילים למים אבן ולו הקטנה ביותר, האדוות יגיעו עד לקצוות המרוחקים ביותר".

בהמשך, ככל שנודע לי יותר על אודות הרבי ועל חב"ד, תהיתי לעצמי: כיצד זה הצליח הרבי להשפיע בצורה כל כך עמוקה ונרחבת על אנשים כה רבים? והתשובה מצויה במשל הזה. בסופו של דבר זה הכל נובע מהאדוות שהוא יצר, ומהאופן שבו הן הלכו והתפשטו על פני העולם כולו.

במשך שלושים שנה עסק מר פרדי יחזקאל באספקת מוצרי אלקטרוניקה לדרום אמריקה. הוא רואיין בביתו שבמיאמי בחודש אייר תשע"ח (2018).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשי"ג (1953) — בהתוועדות לציון יום השנה התשיעי להסתלקות אביו, רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל, האריך הרבי בביאור מעלת עבודתו של אביו שהייתה מתוך מסירות נפש, וההוראה מכך עבורנו. במהלך ההתוועדות ביקש הרבי מהרב אהרן יעקב דיסקין, שהכיר את רבי לוי יצחק, שיספר על מסירות נפשו של בעל ההילולא. הרבי האזין לדברים בתשומת לב, ובכה רבות בשעה ששמע על הסבל הרב שהיה מנת חלקו של אביו. ¹ כ' במנחם אב

1 תורת מנחם, כרך ט, עמ' 115 הע' 69

בנוגע למנהגים שלהם, ובנוגע לתשתיות הקהילתיות שלהם - בתי הכנסת, בתי הספר, המקוואות וכדומה. אני זוכר שסיפרתי לרבי על השינויים שהתחוללו בשנחאי עם פרוץ המערכה באוקיינוס השקט בשנת תש"א (1941). עד אז, הייתה שנחאי בשליטה יפנית, והיא הייתה עיר משגשגת, עם קהילה יהודית גדולה ומבוססת שדאגה לאלפי הפליטים שנמלטו מפני הכיבוש הנאצי באירופה. אולם המלחמה שפרצה בזירה הפסיפית שיבשה את הכל. אחרי שהיא הסתיימה, נכנסו הסינים הקומוניסטים לשנחאי, וכל היהודים עזבו. למעשה, באותה תקופה שבה נפגשת עם הרבי, הקהילה היהודית בשנחאי כמעט נכחדה.

אף על פי כן, הרבי שאל כל כך הרבה שאלות בקשר לשנחאי. הוא גם התעניין בנוגע לטוקיו, קובה ומנילה. אני זוכר שתהיתי אז לעצמי: מדוע הוא מתעניין כל כך בחמישים המשפחות המתגוררות בהונג קונג? מדוע הוא מתעניין כל כך ביהודים הבודדים שעוד נותרו ביפן? מדוע אלו שבפיליפינים חשובים לו עד כדי כך? כמובן, לרבי הייתה ראייה מרחיקת לכת בכל הנוגע לשינויים שעתידים היו להתחולל בעשורים הבאים, והוא חשב קדימה. אני חייב לציין שלי אישית לא יצא מעולם להקדיש מחשבה באשר לעתידה של היהדות במזרח הרחוק. הדבר לא עלה על דעתי. אולם, ברור שהדבר בהחלט הטריד את מחשבותיו של הרבי. הוא כבר חזה בעיני רוחו את השינויים שיתרחשו בעולם, והוא בוודאי חשב לא רק כיצד לשמר כמה מהקהילות ההולכות ומתדלדלות באסיה, אלא כיצד לפתח ולהרחיב אותן.

כיום חיים אלפי יהודים בשנחאי. וחב"ד נוכחת שם - בשלושה מרכזים - כדי להעניק להם את כל הסיוע הדרוש. בהונג קונג יש כיום חמש קהילות מבוססות, עם חמישה בתי כנסת ושני בתי חב"ד - זאת בהשוואה למצב אז, בשנת תשכ"ב (1962), כאשר קשה היה לארגן מניין. בסך הכל יש כיום לחב"ד שלושה עשר מרכזים ברחבי סין!

הרבי השקיף אל העתיד, וחזה את התפקיד המרכזי

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org